

Celý lidský život je poznamenán pohybem a bez ustání „přechází“ k něčemu novému. Když se lidské embryo stane plodem, umíráme jako embryo a rodíme se jako plod, protože v opačném případě bychom opravdu zemřeli.

Když opouštíme matčino lůno a stáváme se novorozenci, umíráme svému zárodečnému stavu. Podobně je tomu i ve všech následujících etapách našeho života.

Člověk, příroda, dějiny světa i vývoj – to všechno je poznamenáno „přechodem“ od výchozí situace k něčemu novému. Vždy je třeba opustit to, čeho jsme již dosáhli (něčemu zemřít), abychom mohli získat něco nového (být něčemu vzkříšeni).

Tím se řídí celý náš život. Vidíme, že všechno, co vytváří náš život, v sobě nese stopy velikonočního tajemství – „smrti vedoucí ke vzkříšení“.

A tak žijeme svůj život ve znamení Velikonoc.

Požehnané Velikonoce přeje všem

otec Josef

Velikonoce 2004 v našem kostele

Květná neděle

- začíná Svatý týden
- svěcení ratolestí
- v 16 hodin příležitost je svátosti smíření

Zelený čtvrtek

- den ustanovení Nejsvětější svátosti, prvního kněžského svěcení a začátek utrpení Páně
- obřady začnou v 18 hodin

Velký pátek

- obřady začnou v 18 hodin

Bílá sobota

- obřady velikonoční vigilie začnou ve 20 hodin
- bude pokřtěno 5 našich katechumenů

Boží hod velikonoční

- bohoslužby v 7.30, 9.30 a v 18.30

Velikonoční pondělí

- bohoslužby v 7.30 a 9.30

Biblické postavy – Starý Zákon VI

Sipora (*Odkaz: Ex 2,4,18*)

Sipora byla Mojžíšova žena. Když Mojžíš uprchl z Egypta, zastavil se u studny a pomohl sedmi sestrám napojit jejich ovce. Dívky ho vzaly sebou domů a Mojžíš se pak s jednou z nich oženil. Sipora měla s Mojžíšem dva syny.

Když se Mojžíš vydal na svou nebezpečnou cestu zpátky do Egypta, Sipora a její dva synové se k němu připojili. Později je ale Mojžíš poslal domů, kde žili společně s jeho tchánem Jitrou.

Jitro (*Odkaz: Ex 2,3,4,18*)

Jitro byl Mojžíšův tchán, otec Sipory a jejích šesti sester. Byl knězem v Midjánu, pouštní oblasti na východ od Egypta a vlastnil obrovská stáda ovcí, o které Mojžíš pečoval. Když Mojžíš s Izraelity opustil Egypt, Jitro vzal Siporu a její chlapce a setkal se s Mojžíšem na hoře Sínaji, aby mu poradil, jak má vládnout izraelskému lidu.

Chúr (*Odkaz: Ex 17,24,31*)

Chúr byl stařec z judského kmene a blízký společník Mojžíše a Árona. Když opustili Egypt, napadli Izraelity Amálekovci. Chúr a Áron podepírali Mojžíšovi ruce, aby se nepřestal modlit a Izraelité tak vyhráli bitvu. Chúr byl Besaleelův dědeček.

Besaleel (*Odkaz: Ex 31,35-38, 2Pa 1*)

Besaleel byl zručný řemeslník, který pracoval s kovem, obráběl dřevo a tkal také látku. Zhotovil předměty do svatostánku, přenosné svatyně, které Izraelité používali při svém putování divočinou.

Kórach (Odkaz: Nu 16,26,27)

Kórach a jeho přátelé Dátan a Abíram vedli povstání proti Mojžíšovi a Áronovi. Bůh zasáhl tak, že se země otevřela a Kórach s přáteli i jejich rodinami se do ní propadli.

Eleazar (Odkaz: Ex 6,28, Lev 10, Nu 3,16,19,20,26,27,31, Joz 19)

Eleazar byl Áronův syn. Když jeho otec zemřel, stal se Eleazar vrchním knězem a hlavním Mojžíšovým pomocníkem.

Pinchas (Odkaz: Ex 6, Nu 25,31, Joz 22,24, Sd 20)

Pinchas byl Eleazarův syn. Když někteří z Izraelitů začali uctívat modly místo Boha, Pinchas je zabil. Po smrti svého otce se stal veleknězem v Bételu.

Káleb (Odkaz: Nu 13,14,26,32, Joz 14,15)

Káleb z Judova kmene patřil do skupiny, která před příchodem Izraelitů prozkoumávala zaslíbenou zemi. Přestože se říkalo, že tato země nemůže být nikdy dobytá, Káleb a Jozue věřili, že jim Bůh pomůže.

Nakonec byli Káleb a Jozue jediní z těch, kdo vyšli z Egypta, kteří směli do zaslíbené země vkročit.

Jozue (Odkaz: Ex 17,24,32,33, Nu 14,26, Joz, Sd 2)

Jozue byl Mojžíšův pomocník, kterému byly svěřovány obtížné úkoly, jako třeba vést armádu proti Amálekovcům. Než Mojžíš zemřel, Bůh mu napověděl, aby určil Jozua za svého nástupce. Jozue tak na sebe převzal odpovědnost za to, že svůj lid odvede do kenaanské země, kde se usadí.

Akán (Odkaz: Joz 7,22, 1Pa 2)

Lidé později nazývali Akána jako Akora, což znamená „Dolina zkázy“. Toto označení si získal tím, že ukradl část kořisti z Jericha i přesto, že se Bůh rozhodl celé město zničit. Díky této neposlušnosti potom Izrael prohrál bitvu. Když byl Akánův lup odhalen, on i jeho rodina byli pohřbeni pod velikou hromadou kamení.

Síchon (Odkaz: Nu 21,32, Dt 1-4)

Izraelity obklopovaly po celou dobu jejich dlouhé historie jiné národy a kmeny. Některé z nich byly přátelské a žily vedle sebe v pokoji. Většinou však byli jejich sousedé nepřátelští a dokonce se snažili Izraelity vyhladit.

Síchon byl králem Emorejců – lidu, který žil na východ od Mrtvého moře. Izraelité chtěli přes Síchonovo území mírumilovně přejít při cestě do zaslíbené země, ale král je tam odmítl vpustit a vytáhl proti nim se svou armádou.

Síchon byl však nakonec poražen a Izraelité si jeho území podrobili. Později na něm žily kmeny Gádův, Rúbenův a Manasesův.

Balák (Odkaz: Nu 22-24, Joz 24, Mi 6)

Když Izraelité porazili Síchona, začal je ohrožovat moabský král. Místo toho, aby s nimi bojoval, snažil se přesvědčit tamního proroka Bileáma, aby izraelský lid proklel. Bileám ovšem odmítl a potom, k Balákovu zděšení, ještě Izraelitům požehnal. Za vlády Davidovy patřilo celé Balákovu území Izraeli.

Mgr. Ing. René Herman

Ministranti I

Úvod

Slovo „ministrant“ vzniklo z latinského slova *ministrare*, což znamená *sloužit*.

Když kněz při mši svaté čte evangelium, půjčuje Pánu Ježíši svá ústa, aby sám Pán Ježíš k nám mohl mluvit.

Když kněz na oltáři proměňuje chléb a víno v tělo a krev Pána Ježíše, půjčuje mu nejen svá ústa, ale i ruce a sebe celého, aby Pán mohl přijít mezi nás.

Také ty když ministruješ, dáváš se Pánu Ježíši do služby.

Když čteš čtení nebo přímlyvy, půjčuješ Pánu Ježíši svá ústa, aby k nám mohl mluvit. Když při mši svaté neseš svíčky, konvičky, kalich nebo misku s hostiemi, půjčuješ Pánu své ruce i sebe celého.

Ústa, která půjčuješ Ježíšovi, nesmí už říkat nic zlého, ale jen mnoho dobrého!

Ruce, které půjčuješ Ježíšovi, nesmí už dělat nic špatného a zlého, ale rovněž jen mnoho dobrého!

Tvé ministrování také nekončí hned po mši svaté, ale pokračuje i potom. Nejen v kostele, ale i doma, ve škole a mezi kamarády máš půjčovat Pánu Ježíši svá ústa, ruce a sebe celého, aby sám Ježíš mohl dál přicházet mezi lidi, prokazovat jim dobro a vést je k dobrému Bohu Otci.

Chrám a jeho zařízení

Kostel (chrám) budova, ve které se věřící shromažďují k bohoslužbě, především ke slavení mše svaté.

Presbytář vyvýšený nebo jinak odlišený prostor, ve kterém se kněz a ministranti při slavení mše svaté nachází.

Oltář stůl v presbytáři, který je středem celého chrámu. Je přikryt bílou plachtou, svítí na něm dvě svíce. Před oltářem se ukláníme, protože

je obrazem Krista – nese ty samé dary, které přinesl Kristus nebeskému Otci při Poslední večeři.

Sedes sedadlo v presbytáři, které slouží knězi. Při pozdravu a modlitbě kněz u sedes stojí, když naslouchá čtením, sedí. Takto se podle něj chovají i věřící v kostele.

Ambon vyvýšené místo v presbytáři, odkud se předčítá Boží slovo z Písma svatého. Kněz z tohoto místa také pronáší promluvu (homilii), mohou se tu číst i přímluvy.

Abak stůl, postavený zpravidla u stěny presbytáře. Jsou na něm připraveny věci, které se používají při liturgii (kalich atd.)

Svatostánek schránka, ve které se uchovává Nejsvětější svátost.

Kůr místo v horní části chrámu, kde jsou umístěny varhany.

Chrátová loď místo pro věřící, které je vybaveno lavicemi tak, aby lidé mohli klečet, stát, sedět i odcházet ke svatému přijímání.

Sakristie zvláštní místnost, zpravidla vedle chrátové lodi, kde se kněz s ministranty připravuje ke slavení jakékoliv bohoslužby.

Křtitelnice nachází se v presbytáři nebo ve zvláštní křestní kapli. Do křtitelnice se o Velikonocích nalije křestní voda a slouží pro udělování svátosti křtu.

Zpovědnice zpovědní místnost, kde se udílí svátost smíření.

Mgr. Ing. René Herman

Jak jsem objevil „své“ Žarošice

Milí čtenáři, dovoluji, abych navázal na článek manželů Synkových z minulého čísla Krpoláčku „O pouti do Žarošic“. Poprvé jsem se na toto poutní místo dostal ještě v dobách hluboké totality. Bylo to právě v období hlavní žarošické pouti, v okolních vesnicích (aby prý to bylo méně nápadné) lemovaly silnice kolony autobusů, Žarošice plné lidí. Většina tu byla na pouti, někteří možná „za prací“. Zdrželi jsme se přes večerní bohoslužbu. „Teď bude světelný průvod se soškami Panny Marie, to je taková žarošická zvláštnost, to byste měli vidět,“ doporučil nám kdosi.

A tak jsme zůstali. To, co jsem pak uviděl, předčilo mé nejfantastičtější představy. Řada nosítek s mariánskými soškami nejrůznějšího provedení, všechny ozářené girlandami žárovek. Za skupinou nosičů vždy skupina tahounů, která vezla na vozíku akumulátorové baterie. Můj vztah k Panně Marii je kladný a jako fyzik mám kladný vztah i k technice. Ale tento žarošický folk-lór ve mně nezanednal nejlepší dojem. „Nikdy více Žarošice!“ řekl jsem si tenkrát. Ale mělo tomu být právě naopak.

Po revoluci jsme s Archou organizovali několik letních táborů ve Zdravé Vodě nedaleko Žarošic. A tak jsem měl znovu mnoho příležitostí navštívit toto poutní místo. Nikde človíčka, v klidu jsme si mohli prohlédnout celý areál, posedět v zahradě za kostelem, být na nedělní bohoslužbě. Od dob mé první návštěvy se mnohé změnilo. Celé okolí kostela nově upravené, v zahradě postaven přístřešek s oltářem pro bohoslužby venku. Prohlížím si stavbu a její dekorativní průčelí... a najednou mé srdce fyzika zajásá. Do kraje střešního reliéfu zakomponoval výtvarník několik písmen kratičké rovnice: $E = mc^2$. Ano, Einsteinův vztah mezi celkovou energií E tělesa o relativistické hmotnosti m a rychlostí světla c . Jedna z nejslavnějších rovnic moderní fyziky – a tak blízko obětního stolu! V té chvíli jsem si vzpomněl na profesora, který nám kdysi přednášel teorii elektromagnetického pole. Tato teorie byla panem Maxwellem vybudována již dávno, v roce 1873. A celou ji lze shrnout do soustavy několika rovnic, která nese jméno svého objevitele a platí zcela přesně dodnes. A náš pan profesor jásal jako malé děčko nad krásou a harmonií této soustavy. A věřte, ona v těch rovnicích krása a harmonie opravdu je. Vždyť vyjadřují zákony, které dal vesmíru jeho Tvůrce!

A tak, až zase manželé Synkovi povedou naše farní poutníky do Žarošic, povšimněte si těch několika nenápadných písmen, která jsou neobvyklou připomínkou Boží velikosti.

Zdeněk Winkler

Žebrák a květy

Jednoho dne jsem na vlastní oči spatřil něco, nad čím jsem se musel opravdově zamyslet.

Přede mnou kráčet po chodníku žebrák. Šel pomalu, bez cíle, beze spěchu, každou chvíli se zastavoval a stále si něco prohlížel. Dostal se až ke květinovým záhonům, které lemovaly chodník. Mezi maceškami, prvosenkami a sedmikráskami se povalovaly papírky, naházené od nejrůznějších chodců. Žebrák se zastavil, sklonil se a s velkou pečlivostí začal sbírat odpadky do

igelitové tašky. Vypadal jako zahradník, který má tento květinový kout na starosti. Procítěně při tom něco šeptal, jakoby se chtěl květinám omluvit za nás všechny, kteří, stresovaní prací a časem, ztrácíme již veškerý smysl pro respekt.

Zvláštní věc: Ani se mě tak nedotkl kontrast mezi žebrákem oblečeným do hadrů a krásou barevných květů kolem chodníku, jako jsem pocítil zlost a znechucení nad povrchností, nevšímavostí a roztržitostí dam a pánů, elegantních slečen a pobíhajících dětí na ulici. Věřím, že existuje jemnost, pozornost a láska, která dělá člověka tím, kým by měl být: osobou inteligentní, svobodnou a zodpovědnou. To není věc titulu či studia a vzdělání, to je záležitostí srdce. A ten žebrák v hadrech mi to jasně ukázal.

Jestliže zazlívám lidem, že jsou lhostejní ke svému životnímu prostředí, pak bych ani já neměl chodit bez povšimnutí kolem záhonů znečištěných odpadky a měl bych se sehnout a posbírat je.

Myslím na Ježíše, který se ve svých vyprávěních dotýká malých věcí, ale přitom velkými gesty projevuje nesmírnou lásku a jemnou a pozornou péči: např. v podobenství o ztracené a nalezené ovci, o polních lilíích a nebeském ptactvu, o pokladu ukrytém na poli, o ztracené drachmě, o pár mincích, které hodila do chrámové pokladnice vdova ze zbytku svých peněz. . .

A vidím Mistra, jak bere do náruče děti a žehná jim. Pozoruji ho na ulicích Palestiny, kde každé setkání s ním se stává zkušeností lásky Boha, který naslouchá, pláče, raduje se, uzdravuje, slouží, poučuje, kárá. . . Ano, i kárá, protože láska a pozornost znamenají i toto: odmítnutí, pokárání, vypovězení. Vzpomeňte si na prodavače v chrámě či na léčky farizeů.

Láska, jemnost, pozornost – to je darování sebe sama. „A Ježíš miloval svoje a projevil jim lásku až do krajnosti“ (Jan 13,2). Jestliže tedy Bůh projevuje svou nekonečnou pozornost konkrétními gesty, pak žádá i od nás, abychom jí dali vtělenou podobu. Právě od nás, kteří se tak často projevujeme jako nevděční konzumenti věcí a znesvěcovatelé toho, co je svaté, od nás, kteří jsme zvyklí požadovat, protože přece platíme to, co máme zaplatit.

Opravdová láska a pozornost – to je nezištnost, hluboké potěšení pro toho, kdo dostává, i pro toho, kdo dává. Svátý Maxmilián Kolbe, který v bunkru hladu položil život za svého spoluvězně, napsal:

„Milovat bližního ne proto, že je sympatický, užitečný, působivý nebo prostě jen proto, že ho znám. . . Opravdová láska je povznesena nade všechno stvoření a je pohroužena jen a jen do Boha. Skrze Něho, s Ním a v Ném miluje všechny, dobré i zlé, přátele i nepřátele. Nade všemi drží ochrannou ruku, za všechny se modlí, za všechny trpí, všem přeje dobro, všem přeje štěstí, protože sám Bůh to tak chce!“ . . .

Tomuto darování se jako vrcholnému vyjádření lásky dá naučit v kterékoli době, v jakémkoli věku a za všech okolností v hlubokém vztahu s Duchem svatým, jenž proměňuje srdce a přebývá v každém člověku.

Převzato z magazínu „Salesiánská rodina“, číslo 2/03, strana 14

Sněžník a Rychlebký

Králický Sněžník je podivuhodná hora. Mohutně se vypíná do výše téměř půldruhého kilometru. Vrcholové louky, bičované větry, jsou v zimě pokryty takovým množstvím sněhu (po něm je pojmenován), že nenajdeš pohraniční patníky rozdělující horu na dvě části – moravskou a polskou. Chceš-li je v tmavé kosodřevině spatřit, musíš se sem vydat v létě. Tehdy, když ustoupí mlhy, se ti otevře daleký výhled do kdysi českého, nyní polského Kladska a uvidíš na západě hory Orlické a polské Góry Bystřické, na jihu Hanušovickou vrchovinu, na východě Jeseníky a na severovýchodě pak nejkrásnější z nich – hory Rychlebské. Jsou to naše nejzapadlejší a nejpustější hory. I na hlavní cestě, která se táhne po státní hranici, narazíš jen na málo lidí, většinou Poláků. Mimo ni potkáš už jen rychlonohé srnky, jezevce bručouna či ušatou lišku. Čím víc k severu, tím jsou opuštěnější, nakonec ze tří stran obklopené Polskem. Tam jim říkají Góry Bialské a Góry Zloté. Třpytivý kov se v nich těžil odedávna. Všechno je tam podivné: pohraniční patníky, na nichž je ČS umazáno na Č a D přepsáno na P. Radioaktivní pramen, na pasekách najdeš zříceniny německých pastýřských vsí, v údolích zurčící vodopády a krápníkové jeskyně. Staré zatopené lomy v lese vyhlížejí jako malebná jezírka, u kaolínového si na písčitém břehu připadáš za osamělého letního večera jako v tropické laguně korálového ostrova. Na Borůvkové hoře půjdeš hodiny po kolena v borůvčí, cesta se povleče, sladkým bobulím neodoláš, nikdo je tu netrhá, nikdo sem nepřijde. Pod horami zvláštní slezská ves Bílá Voda. Donedávna svatá – půl tisíce řádových sestřiček zde na konci světa internovali 40 let komunisté. Kdysi to byla ves německá, pak česká, dnes Čechy nahrazují Rumuni.

Kdysi jsme Rychlebkami šli brzy na jaře. Nikdy jsem neviděl hustší mlhu, z ní vystupovaly fantastické stromy, kříže či pobožené zdi samot obývaných kdysi sudetskými Němci. Stačilo opustit skupinu poutníků, po pár krocích jsem už musel volat, neviděl jsem je. Na vrcholcích nezapomenutelný pohled na mlžné moře, z něhož jako ostrovy vyčnívají vrcholy hor. . .

Zveme Tě na prázdninové putování Sněžníkem a Rychlebskými horami. Půjde se natěžko, se stany, spacáky a jídlem v batohu. Bude to pohodové

toulání po překrásných horách, nejedeme trhat „turistické rekordy“. Vařit budeme společně na ohni, spát pod stany či pod širákem. *Vyrazíme 16., vrátíme se 21. srpna.* Přihlásit se můžeš do 10. května a to tak, že někomu z nás zaplatíš 600,- Kč. Protože budeme tábořit „nadivoko“ v přírodě, nemůže nás být mnoho. Přednost mají ti, kdo se přihlásili dříve. Můžeš pozvat i další kluky a holky, kterým už bylo 15 a ještě není 19. V červnu bychom se sešli a domluvili, co kdo vezme, odjezd atd.

Těší se na Tebe Petr, Zdeňka, Vítek.

Až se z našeho puťáku vrátíš domů, budeš první dny trpět klaustrofobií, úzkostí z uzavřeného prostoru. Budeš mít strach usínat mezi čtyřmi stěnami a pod nízkým stropem pokoje ti budou chybět hvězdy nad hlavou a vysoké nebe.

Vítek Zahradníček

Tábor v Leskové v Beskydech

Lesy a pastviny. Občas karpatský prales, třeba Salajka. Pod hřebenem má každá samota, téměř každý dům, jméno po svých obyvatelích. Za Salajkou nepozorovaně přejdeš do Javorníků, do dalšího pohoří v chráněné oblasti Beskydy. Zase pastviny a lesy, Beskydy jsou největší chráněnou krajinnou oblastí v českých zemích. Lidé jsou po obou stranách hranice hodní, voda v potocích sladká a ryši, kterých žije v Beskydech dost, poutníky zásadně nekoušou. A dny plynou, loudej se Beskydami tak pomalu, jako valašský pastýř se svým stádem...

Milá kamarádko, milý kamaráde. Chceš vědět co znamenají slova, která do Beskyd přinesli rumunští Valaši jako např. polana, grůň, magura, bača, salaš, strunga, chotár, portáš, kyčera, vatra, brynza? Chceš strávit týden pod stanem v překrásném horském údolí na pomezí Beskyd a Javorníků? Chceš a zažít spoustu dobrodružství v horských lesích a loukách?

Kromě starých i nových kamarádů tě čekají výlety do karpatské přírody, navštívíme skanzen v Rožnově pod Radhoštěm. Zažiješ spoustu zábavy, celotáborovku, lovení bobříků, táboráky. Mnohému se naučíš, mnohé poznáš.

Informace pro rodiče o táboru v Leskové v Beskydech

Termín: 25. – 31. 7. 2004

Pro koho: děti ve věku 8–14 let

Cena: 900Kč. (včetně cesty a úrazového pojištění; můžeme vystavit fakturu pro zaměstnavatele)

Ubytování bude ve stanech s podsadou a týpí na tábořišti vsetínských skautů Dynčák u Leskové (3 km proti proudu Horní Bečvy od Velkých Karlovic). Fotky z táborů z minulých let si můžete prohlédnout na webové stránce <http://www.taboristevlisku.zde.cz> nebo na vývěsce v kostele Nejsvětější Trojice v Brně – Králově Poli. Tábor pořádá tým instruktorů z farnosti Brno – Královo Pole v rámci *Občanského sdružení pro práci s dětmi a mládeží brněnské diecéze Petrov*. Na táboře bude odborný zdravotnický dohled.

Přihlášku (jméno, adresa, rodné číslo, telefon, zdravotní omezení, podpis rodiče) prosím odevzdejte a cenu uhrad'te nejpozději do 10. května na této adrese: Vít Zahradníček, Fričova 1, Brno, 61600 (tábor možno zaplatit na účet č. 1031627628/0800, *specifický symbol* 884912, *variabilní symbol* = rodné číslo dítěte). Na této adrese můžete získat *případné další informace* (popř. telefon: 777885456 a elektronická pošta: taboristevlisku@seznam.cz) Po odevzdání přihlášky Vám ještě včas sdělíme bližší informace (sraz, návrat, co s sebou...).

Vítek Zahradníček

Letní akce pro mladé z naší farnosti

Název akce	Pro koho	Kde	Kdy	Kontakt
Jarní brigáda	Kdokoli	Lísek	30.4.-2.5.	V. Zahradníček (777885456)
Stavěčka	Kdokoli	Lísek	18.-19.6.	V. Zahradníček (777885456)
Tábor	8-14 let	Leskové v Beskydech	25.-31.7.	V. Zahradníček (777885456)
Exercicie	14-23 let	Lísek	31.7.-7.8.	Eva Trtková (549274413)
Tábor	7-15 let	Lísek	7.-14.8.	Eva Trtková (549274413)
Sněžník & Rychlebky	15-19 let	Králický Sněžník a Rychlebské hory	16.-21.8.	V. Zahradníček (777885456)
Bouračka	Kdokoli	Lísek	29.-31.8.	V. Zahradníček (777885456)
Podzimní brigáda	Kdokoli	Lísek	24.-28.9.	V. Zahradníček (777885456)

Výstava „Česká bible v průběhu staletí“

Vážení,

srdečně Vás zvou na unikátní a zajímavou výstavu *Česká bible v průběhu staletí*, která je umístěna v katedrále sv. Petra a Pavla, Brno - Petrov.

Jedná se o zcela ojedinělou výstavu – významnou z hlediska našeho národního kulturního dědictví a vzdělanosti. Bible je uznávaným klenotem světového i našeho písemnictví, z něhož vzešla nespočetná umělecká díla velké hodnoty – v oblasti literatury, hudby i výtvarného umění. Základní znalosti o Bibli tedy patří k minimu všeobecné vzdělanosti. *Doporučuji proto návštěvu této unikátní výstavy zejména studentům a žákům.*

Výstava se koná od 18. března do 18. dubna 2004.

Panelová část výstavy je umístěna přímo v hlavní chrámové lodi v její pravé části a druhá část výstavy (exponáty Bible) je umístěna v kryptě, do které je vchod ze zadní pravé vnější strany katedrály. Mezi exponáty najdete ukázkou Biblí rukopisných, tištěných i současné digitální formy vydávání Biblí na multimediálních nosičích, jako např. přenosný USB disk a další. Není bez významu, že jsme byli třetí zemí v Evropě, která měla Bibli přeloženou do národního jazyka již před vynálezem knihtisku. Výstava je připravena k letošnímu výročí 425 let od vydání *Bible kralické* (1579–2004), jakož i k 25. výročí od prvního vydání Bible – *Český ekumenický překlad* (1979–2004). Součástí výstavy jsou dva počítače s ukázkou vzácných digitalizovaných rukopisů a moderních počítačových programů. Návštěvníci současně mohou shlédnout dva díly videofilmu *Objevujeme Bibli*.

Doprovodný program:

- Obrazy inspirované Biblí – našich předních malířů jsou umístěny v levé části chrámu.
- Ručně psaná Bible podle posledního vydání – každý může prožít vlastní zkušenost, jak se Bible ručně opisovala před vynálezem knihtisku (jeden písař ji opisoval až tři roky).
- Přednášky – dle programu v příloze vhodné pro mládež a studenty.

Výstava je otevřena:

pondělí až sobota od 11 do 18 hodin

neděle od 13 do 18 hodin.

Vstupné:

20 Kč dospělí, 15 Kč studenti

Kontakt:

Alena M. Kubíčková, kurátorka výstavy, telefon 606 408 333

P. Jan Kabeláč, farní úřad ŘK Brno Petrov, telefon 543 235 031

Velikonoce 2004 v katedrále sv. Petra a Pavla

Květná neděle (4. 4.)

Bohoslužby 7.30, 9.00, 10.30

9.00 Pontifikální mše svatá

celebruje brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle
zpívané pašije podle sv. Lukáše, G. B. Pergolesi: Stabat Mater – výběr
Dómský smíšený sbor, řídí Petr Kolař
začátek se koná v Denisových sadech

10.30 Latinská mše svatá

chorální ordinarium, proprium a latinské pašije podle sv. Lukáše
Svatomichalská gregoriánská schola,
umělecký vedoucí Josef Gerbrich

Zelený čtvrtek (8. 4.)

9.00 Missa chrismatis

celebruje brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle
Liturgické zpěvy J. Olejníka, P. Ebena a Z. Pololánika
kněžská schola, řídí Marcel Javora, varhany Petr Kolař

17.00 Pontifikální mše svatá

celebruje brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle
skladby A. Brucknera, W. A. Mozarta, L. Janáčka, J. S. Bacha
Dómský smíšený sbor, řídí Petr Kolař

Velký pátek (9. 4.)

15.00 Velkopáteční obřady

brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle
skladby G. P. da Palestriny, F. Duranteho, J. S. Bacha, A. Brucknera
Dómský smíšený sbor, řídí Petr Kolař

Bílá sobota (10. 4.)

21.00 Velikonoční vigilie

brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle
Liturgické zpěvy J. Olejníka
Dómská schola, řídí Petr Kolař

Neděle Zmrtvýchvstání Páně (11. 4.)

Bohoslužby 7.30, 9.00, 10.30

10.30 Pontifikální mše svatá

celebruje brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle
A. Dvořák: Mše D dur, op. 86, Biblické písně
Dómský smíšený sbor a orchestr,
Brněnský filharmonický sbor Beseda brněnská,
varhany David Postránecký, řídí Petr Kolař

Velikonoční pondělí (12. 4.)

Bohoslužby 7.30, 9.00, 10.30

Od 4. 4. do 18. 4. 2004 probíhá v katedrále Mezinárodní festival duchovní hudby.